

Tyskland indhentede Data ville foreligge trykte og bearbejdede til Disposition for det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Lovforslagets Titel kunde tyde paa, at det i visse Maader angik en Revision af Sygekasseloven. Det vilde imidlertid være overordentlig optimistisk og galt at tro det. Den eneste Bestemmelse i Lovforslaget, der drejer sig om Revision af en Paragraf i Sygekasseloven, er den, der faktisk vilde tage Livet af Sygekasseloven, det er den ændrede Paragraf, der ophæver Sygekassernes Pligt til at yde Sygehjælp. Enhver praktisk Sygekassemand paa Landet vil sikkert indrømme, at den vil tage Livet af samtlige Sygekasser, i alt Fald i Jylland, og jeg tillader mig at tro, ogsaa paa Øerne. Man kan spørge med fuld Ret de Herrer, hvad der skulde bevæge Befolkningen paa Landet — og jeg synes ogsaa i Byerne — til at opretholde en Sygekasseinstitution, der skulde hjælpe i Sygdomstilfælde, naar man rolig kan gaa til Staten og uden nogen Udgift fra egen Side kræve, at Staten yder det hele. Der er kun en Forklaring, som jeg kunde tænke mig, og som jeg ikke tidligere har set berørt, nemlig, at det i Virkeligheden er de Herrer's Mening, at Sygekasserne skulde vedblive at bestaa ikke som Sygekasser i den gamle Betydning af Ordet, men udelukkende som dagpengeydende Kasser. Jeg vil i den Anledning bede dem, der have beskæftiget sig med den statistiske Udregning af Bekosteligheden ved de Herrer's Lovforslag, om at lægge $2\frac{1}{4}$ Million til det Tal, de tidligere ere komne til. Thi hvis vi skulde vælte alle disse Forpligtelser over paa Staten, der ville flyde af det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, og samtidig opretholde rene dagpengeydende Sygekasser med samme Tilskud som hidtil, maa man lægge $2\frac{1}{4}$ Million til de 12 Millioner, der tidligere er regnet med. For Resten tror jeg, det er ganske umuligt at beregne Tallet. Man maa sige, at Udgifterne ville blive meget store og delvis uberegnelige. Der er f. Eks. en saadan Udgift som til styrkende Næringsmidler. Alle Næringsmidler ere i og for sig styrkende. Jeg ved ikke den Ting, som en Læge ikke kunde skrive op paa denne Konto lige fra Øllebrød til Gaasesteg. Der er ikke Grænser for, hvad en Læge kunde anordne paa den Konto, og som Staten altsaa skulde betale for.

Der blev af den ærede Ordfører rettet en Del stærke Angreb paa Sygekasseloven, og det undrede mig oprigtig talt, at

den højtærede Indenrigsminister ikke tog de Sygekasser, som han dog tilsyneladende havde ikke saa ringe Kærlighed til, i Forsvar. Han fremhævede udtrykkelig, at Sygekasseloven var en af de gode Love, som vi i sin Tid fik i Kraft af Forliget i 1892, men han synes ganske roligt og reaktionsløst at kunne høre paa stærke Angreb paa disse Sygekasser, Angreb, som det er let at paavise ere ugrundede. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Valdemar Olsen) f. Eks. vilde hævde, at vi ikke kunne vente nogen fortsat Vækst i Sygekasserne, i alt Fald ikke i de fattigere Lag, modbevises dette af Statistikken. Der brugte den ærede Ordfører et Udtryk, som jeg ogsaa havde tænkt mig, at den højtærede Indenrigsminister vilde have vendt sig imod. Den ærede Ordfører talte om, at Sygekasseinspektøren hvert Aar udgiver en Beretning, hvori der jongleres med Penge og Mennesker. Inspektøren afgiver denne Beretning til Indenrigsministeren, og det er altsaa ham, der først har haft Lejlighed til at se disse Jonglørkunster. Men jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har haft det sidste Kunststykke i Hænde. De Tal, han benyttede, vare nemlig fra 1907, men vi have senere faaet et nyt Jonglørkunststykke fra 1908, og det viser sig, at i dette Aar, hvor der herskede saa megen Arbejdsløshed, have Indmeldelserne i Sygekasserne været større end nogen Sinde tidligere, idet de oversteg Udmeldelser og Dødsfald med 42,177. Den ærede Ordfører kan ikke mene, at dette Tal skal kunne skrives paa Befolkningsforøgelsens Regning, thi det kan umuligt gælde for mere end en meget ringe Brøkdel deraf, og en Paastand om, at det skulde være de bedre bemidlede, der skulde svare til dette store Tal, tror jeg heller ikke, der er nogen Mening i. Den eneste naturlige Forklaring er i Virkeligheden den, at Sygekasserne vedblive ikke blot med jævn, men med stedsse stigende Fart, til Trods for daarlige Tider, at udfolde deres gode Virksomhed netop i de fattiges og ubemidlede Lag, hvor man ogsaa oprindeligt havde tænkt sig, at de skulde virke.

Naar den ærede Ordfører dernæst udtalte, at Sygekasserne i Virkeligheden vare ved at blive erobrede af den bedre stillede Arbejderstand og den lille Middelstand, maa hans Erfaringer udelukkende skrive sig fra Byerne. Jeg ved meget vel, at der i København findes mange, jeg kunde næsten kalde dem aristokratiske Sygekasser, der yde saa mange forskellige Præstationer, at de ere nødte til at kræve et meget højt